

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/51615 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zutphen, van 4 juni 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 december 2004 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 28 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 11 juli 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

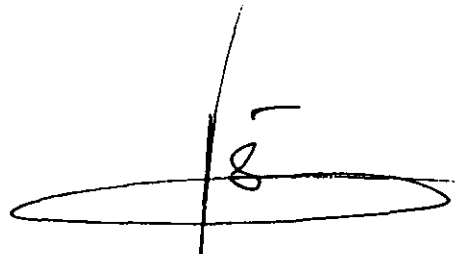
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 oktober 2007

53-513.

Verzonden: 18 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

11

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nrs.: AWB 06/51618, AWB 06/51610 en AWB 06/51615

Uitspraak in de gedingen tussen:

geboren op
eiser 1,
en

geboren op:
eiser 2,
en

geboren op 1
eiser 3
allen van Angolese nationaliteit,
gemachtigde: mr. drs. M.J. Verwers, advocaat te Wageningen,
en

de Staatssecretaris van Justitie
(voorheen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie)
verweerder,
gemachtigde: mr. M.S. Veld, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij afzonderlijke besluiten van 20 september 2002 heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvragen van eisers om verlenging van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij voormeld besluit heeft verweerder tevens ambtshalve beslist dat eisers in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' (hierna: amv) met ingang van 24 februari 2002, geldig tot 24 februari 2003. Nadien is de geldigheidsduur nog verlengd tot 3 maart 2004 (eiser 1), 24 februari 2005 (eiser 2) en 24 februari 2004 (eiser 3).

Bij brieven van 18 oktober 2002 hebben eisers tegen verweerdens weigering hen een verblijfsvergunning asiel te verlenen, beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij afzonderlijke uitspraken van 27 februari 2004 (AWB 02/79909, AWB 02/79913 en AWB 06/79922) heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, de beroepen ongegrond verklaard. De

Reg.nrs.: AWB 06/51618, AWB 06/51610 en AWB 06/51615

2

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) bij afzonderlijke uitspraken van 13 augustus 2004 (zaak nrs. 200402638/1, 200402641/1 en 200402655/1) voormelde uitspraken bevestigd, waardoor voormelde besluiten van 20 september 2002 voor wat betreft het asielerelateerde deel van eisers aanvragen in rechte onaanvaardbaar is geworden.

Op 5 januari 2004 heeft eiser 1 een aanvraag ingediend om verlenging van de geldigheidsduur van voormelde reguliere verblijfsvergunning. Bij besluit van 30 december 2004 heeft verweerder de aanvraag van 5 januari 2004 afgewezen. Bij brief van 26 januari 2005 heeft eiser 1 tegen dit besluit bezwaar gemaakt.

Op 30 juli 2004 heeft verweerder een voornemen uitgebracht strekkende tot intrekking van de reguliere verblijfsvergunning van eiser 2. Op 1 november 2004 heeft eiser 2 een aanvraag ingediend om verlenging van de geldigheidsduur van voormelde reguliere verblijfsvergunning. Bij besluit van 20 december 2004 heeft verweerder de aan eiser 2 verleende reguliere verblijfsvergunning ingetrokken en de aanvraag van 1 november 2004 afgewezen. Bij brief van 14 januari 2005 heeft eiser 2 tegen dit besluit bezwaar gemaakt.

Op 23 februari 2004 heeft eiser 3 een aanvraag ingediend om verlenging van de geldigheidsduur van voormelde reguliere verblijfsvergunning. Bij besluit van 1 december 2004 heeft verweerder de aanvraag van 23 februari 2004 afgewezen. Bij brief van 14 januari 2005 heeft eiser 3 tegen dit besluit bezwaar gemaakt.

Bij afzonderlijke besluiten van 28 september 2006 heeft verweerder voormelde bezwaren ongegrond verklaard. Bij brieven van 21 oktober 2006 hebben eisers tegen deze besluit beroep ingesteld bij de rechtbank.

De beroepen zijn behandeld ter zitting van 31 mei 2007, waar eisers en hun gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Ter beoordeling staat of de bestreden besluiten van verweerder van 28 september 2006 toetsing in rechte kunnen doorstaan.

2.2 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is Onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de

Reg.nrs.: AWB 06/51618, AWB 06/51610 en AWB 06/51615

3

vergunning is verbonden.

In artikel 19 van de Vw 2000 is bepaald dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd kan worden ingetrokken op de gronden bedoeld in artikel 18, eerste lid, van de Vw 2000, met uitzondering van onderdeel b.

Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder x, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000), houden de in artikel 14, tweede lid, bedoelde beperkingen verband met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

Ingevolge artikel 3.56, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 kan onder een beperking verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling worden verleend aan een alleenstaande minderjarige vreemdeling voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt.

Artikel 3.103 van het Vb 2000 bepaalt dat de aanvraag wordt getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vw 2000 anders voortvloeit of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, voor de vreemdeling guntiger is.

2.4 Volgens het door verweerder gevoerde beleid zoals hieronder weergegeven, zoals dat luidde ten tijde van de bestreden besluiten, wordt ingevolge paragraaf B1/2.2.7 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier afgewezen, indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden, tenzij bij het Vreemdelingenbesluit of in de toepasselijke materiehooftstukken van de Vreemdelingencirculaire anders is bepaald.

Volgens paragraaf C2/7.4.3 van de Vc 2000 is, indien wordt geconstateerd dat de alleenstaande minderjarige vreemdeling opvang behoeft, van belang of voor hem adequate opvang voorhanden is in het land van herkomst of in een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan. Onder adequate opvang wordt verstaan iedere opvang (ongeacht de vorm) waarvan de omstandigheden niet wezenlijk verschillen van de omstandigheden waaronder opvang wordt geboden aan leeftijdegroepen die zich in een vergelijkbare positie als betrokkene bevinden. Opvang in een (particuliere) opvanginstelling is aan te merken als adequaat indien de opvanginstelling naar lokale omstandigheden aanvaardbaar is. Indien in het landgebonden asielbeleid (zie C8) is vastgelegd dat algemene opvangvoorzieningen beschikbaar en toereikend zijn, mag ervan worden uitgegaan dat er adequate opvang is. Daadwerkelijke plaatsing behoeft ten tijde van de beschikking niet te zijn geregeld. Indien in het landgebonden asielbeleid is vastgelegd dat de autoriteiten zorgdragen voor de opvang en dat de opvangvoorzieningen adequaat zijn, behoeft geen onderzoek naar een concrete opvangplaats in een opvanginstelling te worden gedaan.

2.5 In het Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire (hierna: TBV) 2003/64 is, voor zover thans van belang, vermeld dat het opvanghuis Mulemba (hierna: Mulemba) een gunstige uitzondering is op de naar lokale maatstaven gemeten slechte kwaliteit van andere opvanghuizen in Angola. In het kader van het project 'Return and reintegration of Angolans

Reg.nrs.: AWB 06/51618, AWB 06/51610 en AWB 06/51615

4

asylum seekers from the Netherlands' (hierna: project) wordt via de Internationale Organisatie voor Migratie in Mulemba aan terugkerende alleenstaande minderjarige Angolezen tijdelijk opvang geboden met als doel hen zo snel mogelijk in de Angolese samenleving te integreren en definitieve opvang voor hen buiten Mulemba te regelen. Mede gelet daarop, wordt verwacht dat de doorstroming in Mulemba groot genoeg zal zijn om steeds aan terugkerende Angolese alleenstaande minderjarigen opvang te kunnen bieden. Op grond van het vorenstaande wordt in het TBV 2003/64 geconcludeerd dat voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen adequate opvang voorhanden is. Voorts is daarin vermeld dat bij de feitelijke terugkeer de toegang tot Mulemba of een andere concrete opvangplaats moet zijn geregeld.

Volgens het ten tijde van het bestreden besluit van toepassing zijnde landgebonden asielbeleid ten aanzien van Angola, neergelegd in hoofdstuk C8 van de Vc 2000, gewijzigd bij Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (hierna: WBV) 2005/14 en WBV 2006/17, geldt - voor zover thans van belang - het navolgende. In het ambtsbericht inzake Angola van 9 december 2004 (kenmerk: DPFV/AM-683604) gaat de Minister van Buitenlandse Zaken in op de opvang van alleenstaande minderjarigen na uitbreiding van Mulemba met middelen uit Nederland. Op grond hiervan wordt geconcludeerd dat in Angola adequate opvang voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen aanwezig is. In WBV 2006/17 wordt - voor zover thans van belang - verder gesteld dat de kwaliteit van de opvangfaciliteiten naar lokale maatstaven gemeten goed is. Het opvangcentrum Mulemba, dat tot de uitbreiding 50 jongens in de leeftijd van 7 tot 18 jaar onderdak gaf, beschikt sinds september 2003 over 20 extra bedden, een extra schoolgebouw en een sportruimte. De uitbreiding heeft opvang van meisjes mogelijk gemaakt.

2.6 Verweerder heeft de aanvragen van eisers afgewezen, alsmede de verblijfsvergunning van eiser 2 ingetrokken, onder verwijzing naar voormelde bepalingen en zijn ter zake gevoerde beleid, en heeft zich daarbij op het standpunt gesteld dat sprake is van adequate opvang van eisers. Eisers voldoen daarom niet meer aan de voorwaarden waaronder de verblijfsvergunning is of wordt verleend. Verweerder heeft in dat verband verwezen naar een aantal uitspraken van de Afdeling, waarin de Afdeling verweerdens beleid met betrekking tot de vraag of sprake is van adequate opvang voor Angolese minderjarige asielzoekers volgens verweerder heeft gesancioneerd. Eisers hebben volgens verweerder geen argumenten aangevoerd op grond waarvan moet worden aangenomen dat juist in hun geval geen sprake zou zijn van adequate opvang in Mulemba. Verweerder heeft voorts gewezen op het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 28 december 2005 inzake Angola, waaruit volgt dat van de beschikbare plaatsen in Mulemba slechts één keer kortstondig gebruik is gemaakt, zodat de stelling van eisers dat er een risico bestaat dat geen concrete plaats voor hen beschikbaar is, niet door verweerder wordt gevolgd. Verweerder heeft voorts overwogen dat niet op voorhand onmogelijk moet worden gesacht dat verweerder bij uitstelling kan voldoen aan de voorwaarde dat sprake is van een concrete opvangplaats voor eisers in Mulemba. Onder verwijzing naar voormeld ambtsbericht van 9 december 2004 en jurisprudentie van de Afdeling heeft verweerder overwogen dat minderjarigen die door Mulemba worden opgevangen, daar tot hun meerderjarigheid kunnen blijven en tussentijds niet naar andere tehuizen worden overgeplaatst. Uit een brief van de Minister van Buitenlandse Zaken van 25 augustus 2006 volgt voorts dat het project Mulemba tot en met 31 januari 2007 is verlengd.

2.7 In hetgeen eisers hebben aangevoerd, kan de rechtbank geen aanknopingspunten vinden om verweerder niet te volgen in zijn standpunt als hiervoor is weergegeven.

Reg.nrs.: AWB 06/51610, AWB 06/51610 en AWB 06/51615

5

Verweerder heeft onder verwijzing naar zijn beleid, waaronder TBV 2003/64 en WBV 2006/17 alsmede de uitspraken van de Afdeling van 1 november 2003 (zaak nr. 200504185/1), van 22 februari 2006 (zaak nr. 200508282/1, 200507814/1, 200508949/1 en 200508336/1) en van 9 maart 2006 (zaak nr. 200508412/1) op het standpunt kunnen stellen dat adequate opvang in Angola voor alleenstaande minderjarigen aanwezig is, namelijk in het opvangcentrum Mulemba. Uit voormelde brief van 25 augustus 2006 van de Minister van Buitenlandse Zaken volgt dat het project Mulemba ten tijde van de bestreden besluiten zeker tot 1 januari 2008 zal voortduren. Voorts kan in hetgeen eisers hebben aangevoerd geen concrete aanknopingspunten worden gevonden voor het oordeel dat het ambtsbericht van 9 december 2004, waaruit volgt dat minderjarigen die door Mulemba worden opgevangen, daar tot hun meerderjarigheid kunnen blijven en tussentijds niet naar andere tehuisen worden overgeplaatst, voor onjuist of onvolledig moet worden gehouden. Verweerder heeft ook overigens kunnen overwegen dat eisers geen omstandigheden hebben aangevoerd waaruit volgt dat Mulemba juist voor hen geen adequate opvang zou inhouden. Evenmin hebben eisers verweerdens standpunt bestreden dat niet op voorhand onmogelijk moet worden geacht dat verweerder bij uitzetting kan voldoen aan de in zijn beleid gestelde voorwaarde dat sprake is van een concrete opvangplaats voor eisers in Mulemba.

Eisers betoogt dat verweerder de vraag omtrent adequate opvang diende te beoordelen naar de situatie zoals die bestond ten tijde van de aanvraag, kan niet tot gegrondverklaring van de beroepen leiden. Voor zover eisers met dit betoog een beroep beogen te doen op het bepaalde in artikel 3.103 van het Vb 2000, kan dat beroep niet slagen, omdat het recht met betrekking tot de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking aanv geen wijziging heeft ondergaan. De vraag of in het geval van eisers adequate opvang aanwezig moet worden geacht in Mulemba betreft een feitelijke vraag, en is nader ingevuld door verweerdens beleid ter zake, welk beleid in deze niet als kennelijk onredelijk wordt geoordeeld.

2.8 Ook eisers betoogt dat verweerder hen ten onrechte niet heeft gehoord alvorens op het bezwaar te beslissen, volgt de rechtbank niet. Uit onder meer een uitspraak van de Afdeling van 16 juli 2003 (zaak nr. 200302801/1) volgt dat het horen een essentieel onderdeel vormt van de bezwaarschriftenprocedure waarvan slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb kan worden afgezien, indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, terecht geoordeeld dat deze situatie zich hier voordoet.

2.9 Gelet op het vorenoverwogene kunnen verweerdens besluiten van 28 september 2006 de rechterlijke toetsing doorstaan.

2.10 De beroepen zijn derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten of vergoeding van het betaalde griffierecht.

Reg.mrs.: AWB 06/51618, AWB 06/51610 en AWB 06/51615

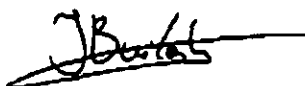
6

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.G.J. Welbergen en in het openbaar uitgesproken op 4 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. J. Buitenhuis als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2300 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

04 JUNI 2007

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

advocatenkantoor **Van Engelen**

**HOGER BEROEPSCHRIFT
IN HET KADER VAN EEN ASIELPROCEDURE**

VAN:
mr. M.J. Verwers
Postbus 282,
6700 AG Wageningen
tel: 0317-421133
fax: 0317-422669

TEN BEHOEVE VAN DE VREEMDELING:

cliënt :
geboren op :
nationaliteit : Angolees
wonende te :
justitienummer :
V nummer :
procedurenummer rechtbank: 06/51615

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 1 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

**Aan de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG**

Geeft eerbiedig te kennen:

wonende te ten deze
domicilie kiezende te Wageningen aan de Generaal Foulkesweg 55, 6703 BM,
Wageningen, ten kantore van de advocaat en procureur mr. mr. M.J. Verwers, welke ter
dezer zake door appellant tot gemachtigde wordt gesteld en welke hierbij uitdrukkelijk
verklaart dat de bepaaldelijk verleende volmacht strekt tot het indienen van het
onderhavige hoger beroep.

Appellant komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingplaats Zutphen d.d. 4 juni 2007, verzenddatum 4 juni 2007 van welke uitspraak u hierbij een afschrift aantreft (**productie**).

Appellant doet u dit beroepschrift tijdig toekomen.

De grieven van dit hoger beroepschrift zijn de navolgende.

Grief 1

Ten onrecht overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.7:

"In hetgeen elers hebben aangevoerd, kan de rechtbank geen aanknopingspunten vinden om verweerder niet te volgen in zijn standpunt als hiervoor is weergegeven. Verweerder heeft onder verwijzing naar zijn beleid, waaronder TBV 2003/64 en WBV 2006/17 alsmede de uitspraken van de Afdeling van 1 november 2005 (zaak nr. 200504185/1), van 22 februari 2006 (zaak nrs. 200508282/1, 200507814/1, 200508949/1 en 200508336/1) en van 9 maart 2006 (zaak nr. 200508412/1) op het standpunt kunnen stellen dat adequate opvang in Angola voor alleenstaande minderjarigen aanwezig is, namelijk in het opvangcentrum Mulemba. Uit voormelde brief van 25 augustus 2006 van de Minister van Buitenlandse Zaken volgt dat het project Mulemba ten tijde van de bestreden besluiten zeker tot 1 januari 2008 zal voortduren. Voorts kan in hetgeen elers hebben aangevoerd geen concrete aanknopingspunten worden gevonden voor het oordeel dat het ambtsbericht van 9 december 2004, waaruit volgt dat minderjarigen die door Mulemba worden opgevangen, daar tot hun meerderjarigheid kunnen blijven en tussentijds niet naar andere tehuizen worden overgeplaatst, voor onjuist of onvolledig moet worden gehouden. Verweerder heeft ook overigens kunnen overwegen dat elers geen omstandigheden hebben aangevoerd waaruit volgt dat Mulemba juist voor hen geen adequate opvang zou inhouden. Evenmin hebben elers verweerders standpunt bestreden dat niet op voorhand onmogelijk moet worden geacht dat verweerder bij uitzetting kan voldoen aan de in zijn beleid gestelde voorwaarde dat sprake is van een concrete opvangplaats voor elers in Mulemba.

Elsers betoogt dat verweerder de vraag omtrent adequate opvang diende te beoordelen naar de situatie zoals die bestond ten tijde van de aanvraag kan niet tot gegrondverklaring van de beroepen leiden. Voor zover elers met dit betoog een beroep beogen te doen op het bepaalde in artikel 3.103 van het Vb 2000, kan dat beroep niet slagen, omdat het recht met betrekking tot de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking amv geen wijziging heeft ondergaan. De vraag of in het geval van elers adequate opvang aanwezig moet worden geacht in Mulemba betreft een feitelijke vraag, en is nader ingevuld door verweerders beleid ter zake, welk beleid in deze niet als kennelijk onredelijk wordt geoordeeld."

Toelichting:

1.

Door aldus te overwegen miskent de rechtbank dat maatgevend is of op het tijdstip van de verlengingsaanvraag door appellant voor hem adequate opvang in het land beschikbaar is, doch tevens van belang is dat die opvang ook totdat de vreemdeling de meerderjarige leeftijd bereikt aanwezig zal zijn.

Het ministerie van Buitenlandse Zaken sluit voor een bepaalde periode een contract met het IOM over 'het project' Mulemba. Aangevoerd is door appellant dat in de brief van 8 oktober 2004 de minister van Buitenlandse Zaken schreef:

"alleenstaenden minderjarigen van alle leeftijden kunnen, gedurende de looptijd van het project (16 juli 2004 - 15 juli 2005), bij dit opvangtehuis worden ondergebracht"

Appellant heeft aangevoerd dat hieruit dient geconcludeerd te worden dat op basis van de op het moment van de aanvraag beschikbare informatie de adequate opvang van Angolese amv'ers niet gegarandeerd was nu aangenomen diende te worden dat in elk geval in het opvangcentrum geen opvang aanwezig was vanaf 15 juli 2005 en dat voorts niet was gebleken dat vanaf die datum andere adequate opvang voorhanden was. Daarbij was tevens van belang dat opvang in de overige instellingen van slechte kwaliteit is en niet voldoet aan de plaatselijke maatstaven.

De rechtbank heeft met de motivering van zijn verwerping van het betoog van appellant dat verweerder de vraag omtrent adequate opvang diende te beoordelen naar de situatie zoals die bestond ten tijde van de aanvraag, miskend dat nu verweerder op basis van de op het moment van de aanvraag beschikbare informatie een onjuiste beschikking heeft genomen als uitgangspunt dient te gelden dat rechtsherstel dient plaats te vinden: appellant dient alsnog in dezelfde situatie te worden gebracht als waarin zij zou hebben verkeerd indien verweerder niet onrechtmatig zou hebben besloten.

Daarbij is tevens van belang dat eiser in het geval hij op dat moment een verlenging van zijn VTV AMV had gekregen hij na 3 jaar AMV vtv zijnde in februari 2005 een aanvraag had kunnen doen voor een VTV voortgezet verblijf na 3 jaar VTV AMV al dan niet op basis van artikel 3:52 Vb.

Grief 2.

Ten onrechte overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.8:

"Ook anderszins betoog dat verweerder hen ten onrechte niet heeft gehoord alvorens op het bezwaar te beslissen, volgt de rechtbank niet. Uit onder meer een uitspraak van de Afdeling van 16 juli 2003 (ging nr. 200302801/1) volgt dat het horen een essentieel onderdeel vormt van de bezwaarschriftenprocedure waarvan slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb kan worden afgezien, indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, terecht geoordeeld dat deze situatie zich hier voordeed."

Toelichting:

1.

Gewezen wordt op de toelichting bij de grief 1

Grief 3

Ten onrecht overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.9:

"Gelet op het vorenoverwogene kunnen verweerders besluiten van 28 september 2006 de rechterlijke toetsing doorslaan."

Toelichting

1.

Gewezen wordt op de toelichting bij de grief 1 en 2

REDENEN WAAROM:

appellant zich tot u wendt met het eerbledige verzoek om de bestreden uitspraak d.d. 4 juni 2007, verzonden 4 juni 2007 te vernietigen en daarvoor een zodanige beslissing te nemen als uw Raad in redelijkheid zou vermenen te behoren c. q, te bepalen dat aan appellant alsnog verlenging van zijn verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd dient te worden verleend, met veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding.

Wageningen, 1 juli 2007

Advocaat-Gemachtigde